

ЗУСТРІЧ ЗІ СФОРМОВАНИМИ ГРУПАМИ СТУДЕНТІВ

ВСТУП

Це спеціальна лекція для коучів. Наступного сезону ви зустрінетеся зі студентами, які вже навчалися за програмою минулого року. Що ви робитимете з ними на вашій першій зустрічі?

I. ЗАОХОЧУЙТЕ ЇХ У НАВЧАННІ

Заохочуйте людей до навчання, обґрунтовуючи це Словом Божим. Ми пропонуємо вам ще раз наголосити на Ефесян 4:11-12 і Тимофія 2:2. Розгляньмо ще раз ці біблійні вірші. Варто робити огляд і заново нагадувати.

«Він і поставив одних апостолами, інших пророками, ще інших благовісниками, а тих — пастирями та вчителями, щоби приготувати святих для справи служіння, для збудування Христового тіла» (Ефесян 4:11-12).

«І що ти почув від мене при багатьох свідках, те передай вірним людям, які будуть спроможні й інших навчити» (2 Тимофія 2:2).

Служіння Нове життя церквам — підготувати людей відповідно до Ефесян 4:11. Якщо ви прочитаєте попередні вірші четвертого розділу, то побачите, що Христос вознісся на небо, а коли Він вознісся на небо, то дав Церкві дар. Дар складався з п'яти частин.

А. Апостоли

Частина цього дару — апостоли, посланці. Слово «апостол» у Новому Завіті вживається у двох значеннях. Спочатку ним називали дванадцять основних учнів Ісуса. Пізніше воно використовувалося стосовно інших людей. А сьогодні ми використовуємо інше слово. Замість слова «апостол» ми використовуємо слово «місіонер». Апостол чи місіонер — це людина, послана зі свого дому і культури в іншу культуру й іншу мову. Тому, якщо ви працюєте тут, у своїй країні, ви, як правило, не місіонер. Якщо ви працюєте у своїй країні з циганами, які є цілковито іншою культурою, то ви місіонер або апостол для циган. Якщо ви їдете з України в інше мовне середовище, то ви виконуватимете місіонерську роботу. Якщо ви залишаєте батьківщину і їдете в іншу країну з іншими звичаями, як-от Монголія чи щось таке, то це буде місіонерська робота.

Б. Пророки

Зараз існує багато плутанини щодо того, хто такі «пророки». Більшість пророків були людьми, які просто проповідували. Вони здебільшого передавали Боже послання. Деякі з них іноді передбачали майбутнє. Ми часто думаємо, що пророки **лише** передвіщають майбутнє. Це хибна думка. Навіть Авраам був названий пророком. Переважно це були проповідники. У Старому і Новому Завітах пророками були як чоловіки, так і жінки.

Приклад: Візьмемо маленького хлопчика. Йому десь сім, вісім, десять років, і ви, як батько, говорите йому багато речей, які відбудуться у його житті. «Ось ти вже закінчив дитячий садок і пішов у школу, незабаром ти підеш у коледж і, можливо, потім в університет». Можливо, він побував на весіллі і ви пояснюєте йому: «Коли ти виростеш, ти також знайдеш прекрасну

людину, з якою захочеш провести усе життя». Отож, коли він малий, ви розповідаєте йому багато речей, які відбудуться пізніше. Що ви розповідаєте своїй бабусі? «Ну, бабусю, ви уже старенька. Незабаром вам стане погано. Вам знадобиться палиця. Ваш зір стане слабким. Потім нам потрібно буде відвести вас до лікарні. Ну і потім ви помрете». Мабуть, ви не говоритимете цього своїй бабусі. Ви бачите, що маленькому хлопчикові можна розповісти набагато більше, ніж старій жінці? Чи не так?

А тепер подумайте про церкву. У Старому Завіті, до того як прийшов Ісус, було багато що сказано про Його прихід. Після того як Ісус прийшов, все ще були речі, які потрібно було сказати про церкву, і про те, як церква має готуватися до другого приходу Господа. Але зараз церкві вже дві тисячі років і багато історичних подій свідчать, що Ісус, видається, прийде скоро. То що ще потрібно передбачати про майбутнє? Небагато, адже у нас немає двох тисяч років попереду. Може, двадцять, але не дві тисячі. Я цілковито переконаний, що і сьогодні все ще є пророки. Але зараз, наприкінці часів, не потрібно так багато пророків, як у Старому Завіті на початку часів. Тому в Новому Завіті слово «пророк» здебільшого означає просто проповідник. Проповідувати / пророкувати - це просто ділитися Божим словом і його майбутнім застосуванням у нашому щоденному житті.

В. Благовісники

«Він і поставив... інших благовісниками». Благовісник — це людина, яка працює з невіруючими людьми. Як правило, апостол чи місіонер теж працює з невіруючими. Але благовісник працює у своїй культурі, у своєму мовному середовищі. Тобто це служіння для вас у вашій країні, де ви почуваетесь комфортно, де вас розуміють. Можна сказати, у вашому Єрусалимі, у вашій Юдеї й у вашій Самарії. Проте це робота з невіруючими. Біблійні бібліотеки на вулицях, служіння у в'язницях, служіння в армії, навчальні групи для невіруючих, організація нових церков. Все це є роботою благовісника.

Г. Пастори

«Він і поставив ... тих — пастирями». Пастор — це лідер. Голова дому. Голова церкви. Пастух вівцям. Він працює з віруючими. Він не працює з вовками й ведмедями. Він не працює з козами. Він працює з вівцями, з ягнятами отари. Його завдання — зцілювати їх фізично, емоційно, духовно. Зцілювати їхні шлюби. Його робота полягає в тому, щоб допомогти їм мати дітей — духовних дітей, побожних дітей, дітей, які стануть прекрасними плідними християнами. Його завдання — слідкувати, щоб отара була сита; щоб люди були духовно нагодовані. Щоб вони були духовно здорові. Щоб їм було духовно комфортно. І щоб вони **духовно примножувалися**.

Д. Вчителі

Бог дав учителів. Людей, які мають особливий дар навчати інших, особливо глибокого вчення Біблії. Не лише поверхневих речей про святе причастя, хрещення та говоріння мовами. Але й глибоких речей — виміру духовності. Дотримуватися Десяти заповідей, не бути жадібними, заздрісними та багатьох інших речей. Не вимірювати духовність за зовнішнім виглядом — одягом, прикрасами, макіяжем тощо. А натомість вимірювати Божими мірками — дивитися на серце, чистоту, святість, дари і плоди Духа. У Новому Завіті є кілька місць, де згадується ціла категорія духовних понять. Церква потребує дуже хорошої підготовки/ навчання цих біблійних принципів.

Ви можете називати таку людину тренером, інструктором, професором чи коучем. Усі вони підпадають під категорію вчителів. Менторство — це і є служіння Нового Життя Церквам.

Е. Підготовка людей до служіння

Отже, що мають робити ці п'ять категорій лідерів? Зауважте, що кожна категорія подається у формі множини. Тому в кожній церкві має бути по двоє апостолів, двоє проповідників/пророків, двоє пасторів, двоє тренерів/учителів, а то і більше. Що мають робити ці п'ять груп людей? Яке їхнє служіння? **«...щоби приготувати святих для справи служіння»** (Ефесян 4:12). Кожен член церкви має щось робити. І кожен член церкви має знати, що він/вона робить. Вони мають знати, чого хоче від них пастор. Як служіння «Нове життя церквам» допомагає членам церкви стати працівниками?

По всьому світу є церкви, які не наслідують прикладу Ісуса. Вони не навчали інших робити духовну роботу. Тому ці церкви духовно страждають. Тому духовне лідерство починається з того, що ми йдемо до простих членів церкви і запрошуємо їх почати вивчати Біблію. Мета навчання НЖЦ — **«для збудування Христового тіла»** (Ефесян 4:12). Тоді, завдяки вивченню Божого Слова, вони вже не просто члени церкви, тому що вони вийшли з вірша дванадцятого і піднялися до категорії апостолів, пророків, благовісників, пасторів і вчителів у вірші одинадцятому.

Це саме те, що робив Ісус. Він пішов до простих віруючих, Він покликав їх, Він запросив їх іти з Ним, вчитися і готуватися. Після кількарічної підготовки вони вже не були звичайними віруючими. Вони стали особливою командою, елітною командою. Через три роки вони стали п'ятьма категоріями лідерів церкви: апостолами, пророками, благовісниками, пасторами й учителями. Вони були «посланцями». Саме у цьому полягає ваше служіння: почати з простих членів церкви, підготувати їх і вести їх до того, щоб вони стали лідерами, про яких говориться в одинадцятому вірші.

Думаю, ви це розумієте, але багато ваших студентів так і не розуміють цього. Було б дуже добре обговорити це на першому занятті курсу. Потім, наприкінці семінару, ви даєте підручник та завдання розпочати вивчення уроку вдома перед наступним семінаром. Якщо ваші студенти переконуються, що це з Біблії, вони ще більше захочуть іти за вами, вірити вам і старанно вчитися. Якщо вони подумают, що у вас немає жодних причин, окрім того, що ви просто хочете, щоб вони це робили, вони запитують: «Ви хто? Чому ми маємо вас слухати?» Але якщо ви скажете: «Так робив Ісус, Біблія про це говорить», їхня мотивація зразу зміниться. Тоді ви зможете поговорити про практичні завдання. Ви зможете відкрити 2 Тимофія 2:2 і сказати: «Тут ми бачимо, як апостол Павло ділився Євангелієм з іншими лідерами, і він сказав: «І що ти почув від мене... те передай вірним людям, які будуть спроможні й інших навчити» (2 Тимофія 2:2). Розгляньмо ці категорії.

Павло пише до Тимофія і каже: «Я (номер один) передав дещо тобі, Тимофію (номер два)». Потім він каже: «при багатьох свідках». Поки що досить про свідків. Ми повернемося до них трохи пізніше.

Ж. Формування вірних людей

Павло продовжує: **«І що ти почув від мене при багатьох свідках, те передай вірним людям»**. Тож ми бачимо, як Павло передає ці речі Тимофію з інструкцією передати це **«вірним людям»**. Тимофій має передати це будь-кому? Ні! Лише вірним людям, які передадуть ці настанови іншим людям, здатним передавати далі. Тож я вважаю, технічно тут є чотири групи людей: Павло, Тимофій, вірні люди та інші здібні люди.

Але, здається, десь загубилися свідки. А хто такий свідок? Можливо, хтось із вас бачив автомобільну аварію чи якусь іншу аварію. Це відбувається якось так: Бабах! Дві машини потрапили в аварію. А на тротуарі стоїть людина, яка все це бачила. Вона каже: «Я бачила це. Я бачила ось це і ось те».

Тож ми бачимо, що свідки не залучені до процесу. Вони спостерігають процес. Для таких людей є ще одне слово: «слухачі»; думаю, вони так і називаються. Вони не дуже залучені до навчання. Вони сидять на задніх рядах. Вони слухають, але не виконують домашніх завдань. Вони не беруть участі в процесі. У цьому процесі беруть участь лише чотири категорії. Ви повинні передати це своїм студентам.

Павло не казав: «Передайте це біблійне вчення для лідерів усім». Павло сказав Тимофієві, щоб він передав його вірним людям. Тож очевидно, що були якісь невірні люди. І Павло сказав: «Не передавай це їм!» Павло говорить, що має бути якийсь процес відбору. Ви повинні навчитися говорити «ні» деяким людям. Ви повинні обирати ключових людей, які хочуть щось робити для Ісуса, хочуть мати духовне служіння.

Кожен студент, який проходить курс вище за «Основи християнського життя», повинен мати духовне служіння. Він має проповідувати, чи навчати, чи благовістити, чи ще щось робити. Але він повинен регулярно, щонайменше раз на місяць, робити щось для Ісуса. Потім, якщо він матиме гарні оцінки, ви зможете спонукати його навчати інших здібних людей. Проте він не робитиме, та мабуть і не зможе це робити, поки не буде переконаний, що це біблійний принцип. Ісус робив так зі Своїми учнями. Павло робив так з Лукою, Марком, Тимофієм, Титом та з іншими людьми. Павло робив те, що робив Ісус. Ваші студенти мають бути готові наслідувати цей зразок. І тому під час першої ж зустрічі з ними ви повинні переконати їх, що вони відіграють центральну роль у поширенні віри тут, у країні.

Отже, найпершим завданням є заохотити їх до навчання, обґрунтовуючи це Словом Божим.

II. БУДУЙТЕ СТОСУНКИ, ЗБИРАЙТЕ ІНФОРМАЦІЮ ПРО ЦИХ ЧОЛОВІКІВ

Обов'язково починайте на дружельбній ноті. Хтось дуже втомився. Хтось дуже зайнятий. Хтось приходить на заняття і каже: «Хм. Я вас пам'ятаю. А, точно! Я вчився у вас дев'ять місяців». Люди заклопотані своїми думками в різних сферах свого життя. Тому вам потрібно відновити стосунки. Вам потрібно відновити пріоритети. Вам потрібно допомогти їм сфокусуватися на одне одному і на потребах одне одного.

Вам треба зібрати деяку інформацію. Можливо, є інформація про них чи їхні сім'ї, якої у вас немає і яка могла би бути дуже корисною. Багато хто долучився до нового служіння весною або влітку, і вам слід це записати. Хтось переживає особливі труднощі та проблеми, обов'язково запишіть це у свій молитовний щоденник. Поясніть їм, що ви глибоко зацікавлені в кожному з них, і ця особиста інформація дозволить вам краще їх навчати.

Це програма біблійного коледжу чи християнського університету, тому вам потрібно мати таку інформацію. Особливо якщо люди продовжують навчання на інших курсах, ваші записи покажуть, які курси вони проходили, які закінчили, які оцінки отримали, коли саме це було і так далі. Поясніть їм, що вони мають можливість отримати ступінь бакалавра і кредит у визнаній семінарії або університеті НЖЦ. Однак це можливо, лише якщо вони навчаються офіційно і у вас є належні для цього записи.

Дозвольте навести вам перелік відомостей, які вам потрібно зібрати для записів про студента.

A. Ім'я

Це дуже корисно. Замість того, щоб сказати: «Ти, ти, ти, ти».

Б. Номер студента

У кожного студента має бути особливий номер. Іноді змінюються прізвища або студент переїжджає в інше місто. Збереження того самого номера гарантує, що всю інформацію та записи можна відстежити. Це забезпечує чесність і довіру до студента в майбутньому.

В. Вам потрібно мати їхню адресу і номер телефону

Так ви зможете їм написати, надіслати їм вітання з Різдвом або зателефонувати у випадку надзвичайної ситуації.

Г. Вам потрібно знати їхню дату народження

Багато хто запитуватиме вас про ваших студентів, скільки їм років і чи підготовлені вони до керівництва у церкві. Недостатньо просто сказати «Це молода людина». Молодий. Що це? 16 років чи 36? Чи, може, 51. Я не думаю, що ви старі у 51 рік. Тому вам потрібна дата народження студентів.

Г. Деномінація

Можливо, у вас у групі є люди, які не належать до вашої деномінації. Вони можуть належати до іншої церкви чи деномінації. Вам треба записати, до якої церкви вони належать. В одній групі може бути представлено декілька церков.

Д. Необхідно записати, яке у них служіння

Їхню посаду чи функцію в церкві, що вони робили раніше і що роблять зараз. Так ви матимете невелику картину їхнього духовного розвитку в служінні.

Е. Потім імена їхніх дружин

Ви маєте запам'ятати ці імена. Набагато краще, якщо ви скажете: «Як справи у Галі?», а не «Як справи у вашої дружини?» Трохи незручно, коли ви питаєте: «Як твоя дружина?» — «Що? Я не одружений». І тут вам стане ніяково.

Є. Добре знати кількість дітей.

Ж. Рівень освіти

Ви можете бути здивовані високим рівнем освіти деяких ваших студентів. І скажете: «Ой, я маю добре знати матеріал уроку, адже в групі розумні люди».

З. Тоді ви захочете дізнатися їхню професію і рід занять

И. Корисно було б записати, які мови вони знають

Може, хтось із ваших студентів трохи знає німецьку чи англійську і ви можете надихнути їх на служіння, оскільки якось вам може знадобитися перекладач для відвідувачів.

І. Заява, дозвільний лист

Для вищих рівнів кожен студент має заповнити заяву і надати лист, підписаний його пастором.

III. НЕФОРМАЛЬНО ПОГОВОРІВШИ З НИМИ, ОЦІНІТЬ КУРСИ, ЯКІ ВОНИ ПРОЙШЛИ

Попросіть студентів вибрати кілька основних моментів з кожного курсу. Скажімо, перший або третій курс «*Основи християнського життя*», або курс «*Галатів або Римлян*», або будь-який інший рівень. Попросіть їх поділитися деякими свідченнями. Нагадайте їм, як вони були благословенні, коли засвоїли деякі з цих ключових принципів. Принагідно скажіть, як ви радієте їхньому духовному зростанню. І що ви глибоко вдячні, що вони прийшли і приділили свій час вам, що ви можете знову працювати разом з ними. Ось кілька запитань, які ви можете поставити, щоб стимулювати дискусію.

А. Що було найбільш значущим?

З усього, що ми вивчали й обговорювали минулого року, що для вас було найбільш значущим? Що було найбільш корисним?

Б. Чи був матеріал стимулом для вас? Яким чином? Поділіться, будь ласка, як саме.

В. Чи спонукав він вас вивчати Писання?

Г. Чи викликав він можливість чи бажання робити більше духовної роботи для Ісуса?

Д. Як щодо вашого особистого розкладу?

Скільки часу насправді займало навчання щотижня? Шість годин, три години, півтори? А ось у групі тихий брат, і ви вважаєте, що отримали достатньо відповідей. Ой, ні. Ви запитуєте: «А ви, брате, скільки часу зазвичай приділяли на урок?» — «25 хвилин». Ось чому він не говорить. Ось чому він мовчить. Спонукайте його до участі. За мить я покажу вам, що вам потрібно використовувати цю інформацію.

Е. Чи допомогли вам практичні завдання у вашому служінні?

Один побожний брат сказав мені, що він відчував тягар, ніби блок. Він не міг проповідувати. І пастор запитав: «Ви скажете проповідь?» Він відповів: «Ні, я не можу, вибачте». Після богослужіння кілька людей поїхали в місто. Там була група людей, тож вони почали благовістити. Їх слухало близько сотні людей. Проповідували різні люди, і вони попросили: «Брате, завершите це служіння?» Святий Дух зійшов на нього, і він сказав кілька слів і помолився. І тридцять людей вийшли і покалися у своїх гріхах, омилися в крові Агнця. Адже без пролиття крові немає прощення гріхів. Це прекрасно!!! Слава Богу! Отже, запитайте їх, чи були корисними практичні завдання.

Ж. Запитайте їх про їхні особисті довготермінові цілі.

Вони можуть сказати: «Ну, я сподіваюся знайти прекрасну дружину і мати тринадцять чудових дітей». Це нормально, але коли ви запитуєте групу студентів, то сподіваєтеся отримати якісь духовні відповіді на кшталт: «Я хочу стати проповідником», або «Я хочу займатися благовістям», або «Я хочу організувати нову церкву», або «Я хочу стати пастором» чи щось таке. І це чудовий момент, щоб їх підбадьорити. «Це прекрасна ціль». Пізніше попросіть людей помолитися одне за одного. Можливо, по двоє. «Ви двоє і ви двоє, і ви двоє». І молитесь один за одного. Це дуже важлива частина цієї першої зустрічі.

Запишіть їхні відповіді. Вам потрібна ця інформація. Це дає вам уявлення про життя людини.

IV. КРАЩЕ ПОЗНАЙОМТЕСЯ З ЛІДЕРОМ ГРУПИ

Тепер припустімо, що в групі є ще один місцевий лідер, якому ви підзвітні. Ось дві причини, чому ви маєте краще з ним познайомитися:

А. Дізнайтеся від нього, як ви краще можете допомогти йому і його групі.

Можливо, новий розклад на пів години пізніше чи на годину раніше був би для них кращим. Він може пояснити вам, чому деякі студенти відчувають труднощі. Або чому певному студентові не завадив би додатковий матеріал через його вищу освіту чи інтелект.

Б. Ви можете допомогти йому досягти успіху в управлінні його групою.

Можливо, якогось тижня ви не зможете туди поїхати і він проведе групу. Ви зможете дізнатися

- чи є певна підзвітність, яку він веде у своїй групі;
- чи є у нього певне бачення, як допомогти кожному зі студентів досягти успіху в церкві;
- чи є у нього відповідна система ведення обліку. Ви можете допомогти йому створити хорошу систему ведення обліку в групі. Поясніть, щоб він зрозумів, чому потрібно вести записи і як це робити. І що робити це раз на три місяці недостатньо, це нереально, але що він повинен робити це на кожній зустрічі групи;
- зростає особиста динаміка учнівства. Він є ідеальною людиною для того, щоб ви могли навчати його особисто, як Ісус навчав Івана в особливий спосіб. Імовірно, саме він має справжній майбутній лідерський потенціал і здібності.

V. СПОСТЕРІГАЙТЕ ЗА ЛІДЕРОМ ТА БЕРІТЬ УЧАСТЬ У ГРУПІ

Щоб заохотити лідера та студентів. Щоб поспостерігати, як працює місцевий лідер групи, якщо у нього вже є певні обов'язки, або, можливо, ознайомити їх з новим курсом. Іноді буває хороша зустріч групи, і ви можете одразу представити новий курс. Іноді присутня лише половина групи, і зі знайомством з новим курсом краще почекати до наступного разу.

Щоб просто підбадьорити їх Словом Божим.

VI. НАДАЙТЕ ПРАКТИЧНУ ДОПОМОГУ З ТАЙМ-МЕНЕДЖМЕНТУ ТА ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ

A. Виділяти час на навчання.

Як мінімум, вам треба нагадати їм, що поглиблені курси привнесуть соціальні зміни у їхнє життя. Це вже не курс «Основи християнського життя». І курс займатиме не півтори години на тиждень. Час, необхідний для підготовки до уроку вдома, залежить від їхньої освіти, здібностей та ще від низки речей. Тому вам потрібно сказати їм, що їм треба реорганізувати своє соціальне життя.

Б. Виділити місце.

У студентів має бути місце навчання, постійно підготовлене, не захаращене, без зайвих речей. Це їхнє місце, призначене для навчання. Там чисто. Воно готове, щоб одразу сісти і почати. Воно гарно освітлене, підручники і Біблія лежать на маленькій полиці. Воно може бути у спальні чи будь-де, аби там був їхній спеціальний невеликий куточок.

В. Планувати у розкладі час для навчання.

Далі їм потрібен конкретний час. Вони разом з дружинами мають визначити, що двічі або тричі на тиждень, або ще якимось чином він буде там вчитися і в нього не буде ніяких інших справ. Зайшов сусід і просить у чомусь допомогти. Гаразд, ви з радістю погоджуєтесь допомогти йому, але не прямо зараз. Зараз це неможливо, але через годину, коли ви закінчите, ви з радістю допоможете. А зараз ви вчитеся, ви зайняті, ви не доступні. Приїжджає ваша мама. Ви розгортаєте записник. І кажете: «Мамо, ми домовлялися про зустріч? Ні? Ой. Я зайнятий». Ви маєте пояснити студентам, що якщо вони не поставлять навчання в пріоритет, то нічого не відбудеться. Щоб мати цей час, їм потрібна допомога дружин.

Г. Формувати нові звички.

Якщо вони хочуть стати вірними студентами, їм потрібно розвивати нові звички. А зараз дозвольте вас попередити. Старі звички набагато зручніші, ніж нові. Тому зазвичай хочеться повернутися до старих звичок. Якщо студент не має успіху, якщо він виконує все менше завдань, ви можете почати з запитання: «Чи ви запроваджуєте цей новий спосіб життя?» Старі звички — як старе ліжко: дуже зручне, у ньому легко опинитися, але з нього дуже важко вилізти. Вам потрібно сказати це своїм студентам. Хтось із студентів розчарується у собі, і ви маєте сказати: «Не треба розчаровуватися. Це природно. Просто пробуйте знову і знову». Зробіть усе можливе, щоб допомогти їм розвинути цю нову дисципліну. Після кількох семінарів дуже добре прочитати їм лекцію на тему «**Навички успішного навчання**».

Сподіваюся, ви отримаєте багато благословінь, коли почнете застосовувати цю лекцію на практиці.

Амінь.

Благословень вам, любі друзі!

Практичне завдання

Виконано

- Складіть письмовий план відповідно до плану цієї лекції для кожної групи, яку ви будете вести протягом наступних трьох місяців. Поясніть, як ви будете працювати з кожним із шести основних пунктів. ☐